

למה אין המישטרה מבקשת להסגיר את גויש?

גויש כבר ביקר כבר בבראזיל, ומתכוון לעבור לשם עם ידיו נישים מוריד, חיי, שסייע לגנוב את הגריד קארד. ששנשאלו ראשי אס"ה הגרנד כאן מדוע לא יבקשו את הסגרתו של גויש, שהוכרו כעבריין נמלט, ולא התייצב למישטרה שמנהל גרוד מסי ההכנסה הם השיבו כי אין הסגרה על עבירות מס'הכנסה.

מדוע, אם כך, המישטרה אינה מבקשת הסגרה, על שלא התייצב למישטרה באישום שהוגש גרוד על החזקת סמים בביתו?

את גויש?

שילטונות ההגירה במיאמי מסרו כי החליטו לגרש את שלום גויש מארץ צות'הברית, בגלל העלמת עברו הפלילי לי בבקשה לרישיון עבודה (גרין קארד). לא הועילה לו העובדה כי הציג מיסמכי בנק במיאמי, המורים כי הפקיד שם ארבעה מיליון דולר. אבל, אמרו השילטונות, מכיוון שמדינת ישראל לא ביקשה את הסגרתו, הוא יוכל לנצל סוג להיכן שירצה.

הקיבוץ עובד בשכירות

קיבוץ נהחיים, ליד עתלית, חייב תוכנית כבדים לגורמים שונים, ובעיקר לאירגון הקניית האמצעים נסגרה, ונראה היה כי הוא יפוק. התק'ם מצא פיתרון מקורי. קיימת חברה בשם "יצור ופיתוח. השייכת מחציתה לטכנות הישראלית, רבע לתק"ם ורבע לחברת עובדים. יצור ופיתוח תנהל את הקיבוץ, וחבריו יעבדו כשכירים עבור החברה. נראה כי הבעייה של הקיבוץ היתה ניהול גרוד של ענפי'המשק. יצור ופיתוח, המנוהלת כמה חוות חקלאיות, תפתור את הבעייה.

עבריון-נמלט גויש אין הסגרה על עבירות מס

אם מבקר המישטרה אינו עסוק מדוי בנושאים אחרים, יש לו עוד נושא לחקור.

קשיים לת"ר ז'ק נאצר

אישי'עסקים נאצר מונע מלבוא לישראל

אישי'העסקים ז'ק נאצר, החי באמריקה כתייר, ושמוקם מגוריו הוא כפי'לינינים, הוא בין היתר הבעלים של הבנק הבינלאומי הראשון. אישור שנת לו בזמנו בנק ישראל לרכוש את הבנק עורר שאלות, שכן נאצר יצא מישראל ונמנע מלשוב לכאן.

אישי'עסקים אברון שותף לשעבר

במשך שנים רבות. הוא היה שותפו של אפרים אברון, בעל חברת-הבנייה שהתמוטטה, פאן-לון. שניהם הקימו את רשת-המלונות של פאן-לון, ובתקופת השיא של המחלקה של בנימוץ זיגל הוא התעניין במעשייה. אחרי הרדת ידיו של נאצר כפיליפינים, הורדו פרדיננד מרקוס, מעד דין נאצר לגור בניו-יורק. האמריקאים,

וכרובי עוכב כנמלה-התעופה. הוא פנה בתלונה ללישכת עורכי-הדין, אולם עורכי-הדין הסכים לשלם לו פיצויים בסווי 5000 דולר, והתלונה בוטלה. בינתיים, לפני כמה חודשים, פיגרו שותפיו בכיכר-מילנו בתשלום על חשבון החומרים שקיבלו ממיפעלי-הסלטים שלו, ואחר-כך הודיעו כי ברצונם לפרק את השותפות. כרובי תבע 100 אלף דולר תמורת חלק בחותפות (30%), הודיע על ביטול הזיכיון שהיה להם, הגיש גרוד תביעה על הפיגורים בתשלום בסך 91 אלף שקל, והשיג מבית-הדין צ'רמניה גרם, בהתאם לחוזה-הזיכיון שעליו חתם, שפלו אסור להם לפתוח בחברה. כן ביקשם להודיע ברבים כי בוטלה מישטרה מי ומי במקום.

מיסעדה מי ומי בירושלים, שעשתה רעש גדול בגלל דרישת הרתיים לסגרה בשבתות, פועלת היטב. בשבוע שעבר נפתחה עוד מיסעדה באילת, וכעוד שלושה חודשים תיפתח מיסעדה ברמת-גן, ולאחר-מכן מיסעדה בפתח-תיקוה.

כרובי מכין עתה הקמת רשת של מוני-סיון, של מיוזגים לפלאפל וחומום. לפני כמה חודשים סיים את ההתיינות עם לני לוונגראוב על המגיע לו תמורת יציאתו מהעסקים בלוס-אנג'לס. כרובי יקבל 155 אלף דולר, מהם כבר קיבל 50 אלף.

"אסותא" תעבור ל"איכילוב"

שלמה (צ'יץ) להט מסר לחברת בל' את האפשרות לרכוש לו דוגם של ארמת העירייה ליד בית-החולים איכילוב. בגלל הוצה להעביר לשם את אסותא, שא שבעלותה, ובשטח של אסותא לכנות בת-ידידות.

כרובי שכר מייד מקום ליד בית הקברות בקריית-שאל, והפך אותו לסי ומי פרדי'ן. המקום משגשג וגורף 250 אלף דולר בחורש. המקום הקודם, בצהלה, הושכר לכמה מעובדי מי ומי בדרך פתח-תיקוה, המפעלים מיסעדה בשם 206 בארלוורוב פינת דיזנגוף. הם קראו גם למקום זה 206. במקביל להקמת המיסעדה החדשה בקריית-שאל התחיל כרובי להקים בית-חרושת לסלטים ביבנה, בהשקעה של 750 אלף דולר. המקום התחיל לייצר בינואר 1986, ומחזורו כיום 7.5 מיליון דולר. המיפעל כשר כולו, ומספק גם לרשתות-השיווק. המיפעל הקר רם ברחוב תוצרת-הארץ בתל-אביב אינו כשר.

אחרי פיני מי ומי בצהלה חוייב כרובי, עם שותפיו הקודמים, לשלם תוספות לרמיה-שכירות ששלמו. עד אוגוסט 1984, שבו פורקה השותפות, היה צריך לשלם 150 אלף דולר, ואילו מוזן זה והלאה על כרובי לבדו היה לשלם 180 אלף דולר.

כרובי הגיש תביעה נגד המשכירים על אברון מוניטין כתוצאה מאובדן העסק, וכן על-יך שחותרם חוזה-ההשכרה כרה התימר לחתום כבעל השטח, בעוד שבתביעה הוכח כי המקום היה של אשתו ואביה, ולא היתה לו זכות לפעול בשמם. כן הגיש תביעה נגד עורכי-הדין יעקב ברסלר, שכתב בחוזה-השכירות זמן בלתי-מוגבל, בעוד שבתביעה שוכרובי מסר לו (50 פית מהמיסעדה) נכתב "השכרה של 2.5 שנה". התביעה הכוללת היא בסך 2.5 מיליון שקל.

כרובי ביקש קיזוז חובו למשכירים מהשכום שהוא תובע, ונקבע דיון 5-יוני בעניין זה.

המשכיר, שהיה לו ביד פסקדין שלפיו על כרובי לשלם, ביקש להכריז עליו כעל פושט-רגל, והוציא גרוד צד עיכובי-יציאה מן הארץ. כרובי מצידו הגיש התנגדויות והפקיד ערוביות לביטול צווי-עיכובי-יציאה. עורך-הדין שהשיג את הצוויים סכה לכטלם,

מי ומי ב"מי ומי"

ידיעות בעיתונות מוסרות על מאכ'קים המתנהלים בין משה כרובי, מנכ"ל ובעל מיפעל-הסלטים ורשת-המיסעדות הירועה מי ומי. לבין שות-פי שונים שלו בעבר. כרובי שהוא, אולי, אישי'המיקצוע הטוב בישראל בתחום המיסעדות, החל ברכיב כרובי בדרך פתח-תיקוה עם שני שותפים, גרשון סורמן ואברהם קרני. העסקים צלחו, והצלושה פתחו מיסעדה בשם מי ומי בצהלה. את המקום שכרו משבתאי כרובי, מהסכם שנכתב על מפת מיסעדה.

המיסעדה הפכה אף היא לבונגוה. כרובי השאיר את העסקים לשותפיו, פנה ללוס-אנג'לס והקים שם רשת מיוזלות פלאפל וחומום בשם מי ומי. בשותפות שווה עם לני לוונגראוב, בעלה של הפסלת אילנה גר. במשך חמש שנים שהה שם, מכר את חלקו ללני וחור ארצה.

עם שובו, לפני ארבע שנים, פתח מיסעדה בחיפה, והקים מיפעל לייצור סלטים למיניהם כדי לשווקם לרשתות. שני שותפיו חששו מההתפשטות המהירה, וחתכו את השותפות. כרובי נשאר כשברשותו המיסעדה בצהלה ומיפעל-הסלטים, לשניים נשארו המי סעדה בדרך פתח-תיקוה והזכות לה'קים עוד מיסעדה בגוש דן בשם מי ומי. הם פתחו אותה ברחוב בוגרשוב. כרובי נכנס לשותפות עם אנשי-הכרזוגל משה שווייצר ואביו דויד ופתח מי ומי בכיכר-מילנו.

לפני שנתיים החל סיכסוך עם בעלי המקום בצהלה, שררשו העלאת רמי'השכירות. כרובי סירב, והבעלים דרשו את פיניו. מאבק מישפטי ממושך התיים כחלטה של בית-הדין המושך העליון כי החוזה שנחתם בין כרובי לבין בעלי-המקום היה לשכירות לזמן בלתי-מוגבל. מכיוון שבהווי-מקרקעין חובה היא לציין את תקופת הזמן — כך קבע העליון — החוזה אינו תקף. על כרובי היה לפנות את צהלה תוך מיספר חודשים.

ועקנין מוכר ידע

ניסים גאון הריה כזמנו את שמואל ועקנין מטיפול בענייניו, בגלל סיכסוך בנוגע למכירת ידע. כעבור כמה שנים, חזר ועקנין לעסוק בידע.

עד כה היה בלונרן, השקיע בעסקי קומודיטיס בשותפות עם אפרים אילוני, אל שווימר ואלקנה גלי.

יועני ועקנין הקים חברה למיחשוב

נראה כי לא היו רווחים לעסק, שכן הנכילה התפרדה. ועקנין עבר לישראל, ועם אילוני בל-כר הקים חברה למיחשוב וסחר בידע מתוחכם. בזה יש לו ניסיון.

למה הוצת מישרד רואה-החשבון?

ידיעה בעיתונות מסרה כי מישרדו של רואה-החשבון גרשון ניימן ברמת-גן הוצת. לא ידוע מה הסיבה. גרשון הוא אחיו של יואל ניימן, שנמלט לאמריקה ושנפטר שם. יואל השאיר בארץ חובות, ביניהם כ-150 אלף דולר נקוד לגורמים בשוק האסוד בחולון. יואל ויתר בזמנו על חלקו בירושת אביו ונתן אותו לאחיו גרשון. יתכן כי הנושים רוצים שגרשון ישלם את חובות יואל.

בל"ל מוותר לגולדשטיין

חברת-הבנייה האחים נורדשטיין היא כניסוס-נכסים. החובות לבל"ל מגיעים ל-18 מיליון דולר.

החברה הוקמה על-ידי מי שהיה חבר-הכנסת וראש-הקבלנים, אהרון גולדשטיין. אחרי מותו ניהל בנו, אברהם, את החברה, ולא הבין כי נגמרה תקופת הקשרים והפרוטקציות. החברה המשיכה לעסוק בקבלנות והוציאה סכומי-עתק בלא חשבון. כ-30 קרובי-מישפחה העסקו בחברה במישרות שונות, קיבלו משכורות, הוצאות רבות. החברה הפסידה חצי מיליון דולר בהתקנת בנייה בג'מאיקה עם הא' חיים פריצקר.

כאשר ניסה כונס-הנכסים, עורך-הדין דין מייכאל שפיגלמן, לממש בעלי-החבר לו כי כל הרכוש של בעלי-החברה, אברהם גולדשטיין ושתי אחיות תיו הנשואות, לא רשום על שמם. פרט לכמה מכונות לעירבול בטון, לא נמצא כל רכוש.

לפתע גילה שפיגלמן כי אחת האחדות, החתומה על כתבי-ערביות בבנק לחובות החברה, קיבלה מאביה בזמנו מיגרש בגיבועיים, השווה 3.5 מיליון דולר. כשימחה רבה הוא התחיל לעקל את המיגרש, אולם האחיות — הנשואה למזומי ברש, שניהל את עסקי החבר — רי ביקשה סיוע מעורך-הדין מ' כאל פירון. זה טען לפני הנגלת בל"ל כי לקוחתו חתמה על הערבות בלי שידעה על מה היא חותמת. הוא איים בהתנגדויות כבת-מישפט. בל"ל החליט להסתפק בתשלום של 750 אלף דולר, ולותר על העיקול.